

KU 134/14



PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

ul. Hoża 76/78, 00-682 Warszawa
tel.: (+48) 022 3923109; fax: (+48) 022 3923120

www.prokuratoria.gov.pl
e-mail: kancelaria@prokuratoria.gov.pl

KR-51-88/14/ZŚP
W/8031 /14

Warszawa, dnia 14 marca 2014 r.

**Pan Senator Piotr ZIENTARSKI
PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI USTAWODAWCZEJ
SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Senatorski Pieniężnik Senacki,

W nawiązaniu do projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 565/VIII), nadesłanego przy piśmie nr BPS/KU-034/565/6/14 z dnia 25 lutego 2014 r., w załączeniu uprzejmie przesyłam opinię Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa do tego projektu.

Bronisław Sitek

PREZES
Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa

Prof. zw. dr hab. Bronisław Sitek

PROKURATORIA GENERALNA SKARBU PAŃSTWA

Główny Urząd Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa

KR-51-88/14/ZSP

2014.03.14

Opinia

do projektu ustawy o zmianie ustawy o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 565/VIII)

1. Projektowana ustawa wprowadza zaskarżalność do sądów powszechnych ostatecznych orzeczeń wydanych w sprawach odpowiedzialności zawodowej (dyscyplinarnej) przez samorządowe organy orzekające w zawodach medycznych. Projektowane rozwiązania przyjmują generalne założenie, że odwołanie (nazywane w projekcie – apelacją) będzie przysługiwać od orzeczenia „kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej (dyscyplinarnej)”. Rozumieć należy zatem, iż droga sądowa będzie dopuszczalna dopiero po wyczerpaniu wewnątrz-samorządowego trybu instancyjnego. To słuszne założenie nie zostało jednak przeprowadzone konsekwentnie, zważywszy iż „kończącym postępowanie” może stać się już orzeczenie wydane w I instancji w przypadku, gdy strony nie skorzystały z możliwości odwołania się do wewnątrz-samorządowego organu orzekającego II instancji. Ponieważ w takiej sytuacji nie jest dopuszczalne w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego /także z racji tożsamości kar dyscyplinarnych z środkami karnymi oraz ich dolegliwości/ pozbawienie obwinionego konstytucyjnego prawa do sądu, a zarazem jest uzasadnione wymuszenie wyczerpania wewnątrz-samorządowego trybu instancyjnego, w projektowanych regulacjach należałoby jednolicie przyjąć, że apelacja przysługuje od „orzeczenia kończącego postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej (dyscyplinarnej), wydanego przez sąd II instancji /wskazując tutaj właściwą dla danego samorządu zawodowego nazwę sądu wyższego rzędu/”. Zważywszy przyjętą w nowelizowanych ustawach regułę odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego w sprawach odpowiedzialności zawodowej (dyscyplinarnej) nieuregulowanych w tych ustawach, a także dostrzegając swoiste podobieństwo projektowanej instytucji „apelacji” do instytucji „kasacji”, postulowane rozwiązanie nawiązywałoby do regulacji art. 519 kpk, stanowiącego że „od prawomocnego

wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie może być wniesiona kasacja”.

2. W projektowanej nowelizacji przyjmuje się, że „do rozpatrzenia apelacji stosuje się przepisy kpk”, pozostawiając jednocześnie w nowelizowanych ustawach dotychczasowe przepisy o odpowiednim i zawężonym stosowaniu przepisów kpk w sprawach odpowiedzialności zawodowej (dyscyplinarnej), nieuregulowanych w danej ustawie. Przyjęcie projektowanej regulacji w kształcie przedstawionym w projekcie spowoduje niespójność przyszłych przepisów. Z jednej bowiem strony do rozpatrzenia apelacji będzie stosować się przepisy kpk w całej rozciągłości, z wyjątkiem przepisów o kasacji /co też wydaje się dyskusyjne/, z drugiej zaś strony będzie równocześnie obowiązywał przepis zawężający stosowanie kpk w sprawach odpowiedzialności zawodowej (dyscyplinarnej), a więc również w takich sprawach rozpatrywanych przez sądy, które będą zmuszone stosować tylko przepisy o postępowaniu uproszczonym. Kwestia ta wydaje się wymagać głębszej rozważenia co do trybu postępowania sądowego, zwłaszcza że powstają kolejne wątpliwości co do stron takiego postępowania, postępowania dowodowego (przeprowadza się czy nie), charakteru orzeczenia sądu (zwrot do organów samorządu zawodowego czy orzekanie co do meritum), instancyjności postępowania sądowego itp.
3. W projektowanej nowelizacji jednolicie przyjmuje się, że apelacja przysługuje do „sądu okręgowego (wydział karny)”. Jednocześnie projekt nie zmienia ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych. Tymczasem art. 16 § 1 pkt 2 tej ustawy stanowi, że sąd okręgowy dzieli się na wydziały, w tym karny „do spraw z zakresu prawa karnego oraz spraw zgodności z prawdą oświadczeń lustracyjnych”. Jest zatem konieczne równoczesne dodanie we wskazanym przepisie „spraw dotyczących odpowiedzialności zawodowej lub dyscyplinarnej”.

Mając na uwadze zasadniczy wymiar uwagi sformułowanej w pkt 2 niniejszej opinii, ustosunkowanie się do poszczególnych zapisów projektowanych w nowelizowanych ustawach będzie możliwe dopiero po rozstrzygnięciu aksjomatów tam zaprezentowanych.

STARSZY PRZEDSIĘDZCA
Prokuratury Okręgowej
Skarżyska Podlaska

Zbigniew Śpiwák